

מסורת הש"ס

(א) תמיד לך (ב) ולקמן ק"י ע"ש פירשי מהו סד. וע"ש פירשי כבודות מנ: ע"ש פירשי... (ג) מנול: ז"ק. (ד) וניחית... (ה) וניחית... (ו) וניחית... (ז) וניחית... (ח) וניחית... (ט) וניחית... (י) וניחית... (יא) וניחית... (יב) וניחית... (יג) וניחית... (יד) וניחית... (טו) וניחית... (טז) וניחית... (יז) וניחית... (יח) וניחית... (יט) וניחית... (כ) וניחית... (כא) וניחית... (כב) וניחית... (כג) וניחית... (כד) וניחית... (כה) וניחית... (כו) וניחית... (כז) וניחית... (כח) וניחית... (כט) וניחית... (ל) וניחית...

תמני סרי דקניס. דכמיזי שלשה גזיעים משוקדים בקנה האחד: כפסוריס. ס' דמנורה גופה תרי: ושית דקניס. דיש צנל קנה וקנה כפסור |א| דכמיזי שלשה גזיעים משוקדים בקנה האחד כפסור ופסח הכי מ' וכפסור תחת שני קניס וכן לשנים האחרונים |א| כדלמנן לעיל ושני קניס יולחין מננה חזי קניס |א| דקניס. צנל קנה כפסור ופסח כדמיזי בקנה האחד כפסור ופסח: עד פרהס. ריבה גולה הכמוז חד פרהס: צנל קנה הכמוז ופסח: דגולה אלף ט' טפמים למה לי אפן תחת כההן: |א| שמי אס. אמה הוא ומקשה לי בצממיה: משפס קניס ולמטלה. היתה ט' ומן הארץ ועד לקניס ט' כדמפרש לעיל: הוא מיכלוס וכו'. |א| ופסוק הוא: והב סגור. שצטת שמוכרין אומו כסגרות כל המנויות שמוכרין |א| את ההב (וימא מה): והכתיב אין כסף נמשב. אלמנא עשיר הוא ואת אמרת |א| כלמיו: ומי חסר כולי האי. דקאמרת אלף |א| הככר |א| הכניסו אלף פעמים לכור עד שיעמוד עד ככר אלמנא צנל פסס חסר ככר: |א| קורדייקני. שם מנובע: כיון דקאי שנספר יפה צימי שלמה קאי לפיכך לא חסר עשיוו אלף ליני: ממקוס טריס. מן השמים |א| הראו למשה |א| לנגד המנורה: מכלל שהוא טמא. כלומר מקבל טומאה: בשלמא הסס. גזי שולחן אינטרין לאשמעינין דמקבל טומאה משום פירמיה דריש לקיש: לנחת. שאינו מנטול. כלי עץ למאמנה מליכס א' כה על הפנה הנהרה |א| עץ ערבך לנחת אינו מקבל טומאה דכמיזי גזי טריס מכל כלי עץ או עור או שק (ויקרא י"ב) מה שק מינטלט מלא וריקס |א| ש' שמנביהין אוסו. הלכך מינטלט מלא וריקס הוא: חוס כיוס הלכוס. משנע כשמתלקס היה חוס: כהנביסס. אחרון ושולחן ומנורה כמיזי וכמיזי אשר אתה מראה צנל אלמנא הראו: הכי נמי. דמשנן שמי עשיוו מלאכה נהא חוגרין עמנן שלא יהו נגררין צבגדיסה: ראש חדש. צענת מולד לצנה אינה נרלית כי אס מעט ואינה ניכרת כדלמרינן צרלס השנה (דף כד). כזא רליסס אס כזה רליסס: טריסס. לא היה מכיר איזה טמא ואיזה טכור: הלכוס שמיטס. לא היה בזין מהיכן היא מוגרמת: וזה אשר טעשה על הכומס. (ב) ועשייה תמילת זביחה |א| ויהא |א| וכמיזי חיה אלמנא הראוה צלצבע: שמיטס. דלות תחת מעכבתן דכמיזי וכתבתס |א| כמיזה תמה (שבת ק"ג): קולו של יוד. רגל ימיני של יוד: הא נמי שמיטס. כ"ל הא לא נעשית האות: שאין גויל מוקף לה. שמוצבת צלות תחרת ויהיו כתמי כתב אחד מעכבתן כלומר הלכות משפטן אות אחת |א| מעכבו למוזה ותפילין: טוכו של ה'. רגל שצפניס: ירכו. רגל הימנית. ל"ח טוכו הגויל והתלק שצמכו. וצמפילין קמיירי: איפסיקא

הקומוץ רבה פרק שלישי מנחות כ"ט.

אבן היתה לפני המנורה. משנה היא צמסכת תמיד (פ"ג מ"ט). מ"ר: סילוקן כסידורו. ולמ"ד אין ב"ל תנור מקדש לקמן מ"ר: לא היה חס צענת סידורו אלף כלומר כ"ך. מ"ר: הכ"א כתיב כמשפטו והתם כתיב בתבניתם. ואס תמנר גזי מראה נמי כמיזי צנל אשר אלני מראה אומן את תצנית המשכן ואת תצנית כל כלי וי"ל דהכל לא כמיזי צנל והתם כמיזי צנל דמשמע שזמן השמים ירדו למשה על ההר. מ"ר: ש"ששה דברים היו קשין לו צמשה בו. ואס תמנר וליחשוב נמי היה"ל דלנו טריפות (תולין דף מ"ג). דלמנר חזת מהיה אשר תכלנו מלמד שחפס הקצ"ה כל מין ומין והראה לו למשה ואמר לו זאת ככול חזת לא תחלל |א| ויש לומר דלא חשיב אלף הק דכמיזי ויש לתמונה דלא חשיב תצנית השקל דכמיזי ויש ימנו ואמרינן |א| (שקל"ס דף ג וי"ר) כמיזי מנובע של אש הראשו למשה ויש לומר דלא שייך התם תמקשה אלף משום דלא היה יוד ע"כ צ"ל שזס ענין אס לא היה מראה. מ"ר: קוצו ש"ל יו"ד. פירש צקוטרס רגל ימיני וקשה |א| דהא פשיטא דלן זה אום ב"ח ומפרש ר"ת דהוא ראשו כפוף כדלמרינן צמקון מפני מה קוצו ראשו ואס תמנר דלמרינן צבגתס חלק (פסח"ס דף ק"ג ע"ב) וענר יכתבס דהיינו יו"ד שאס השלך נער אפן צקיר ועשה רושס עושה יו"ד ויש לומר דכמעין יו"ד קאמר ולא יו"ד ממש: ז"ל

עין משפט גר מצוה

קב א מיי פ"ג מהלכות בית הכמזה י"א: קב ב מיי פ"ג מהלכות לולס הלכה א: קב ג מיי פ"א מהלכות מפילין וס"ת י"ג כ"ט עשין כה טוש"ע י"ד כ"י רעד סקי"ו וז"ל מ"י כ"ג כ"ט ע"ד: קב ד מיי ס הלכה ב סמנ עשין כה טוש"ע י"ד כ"י רעד רעד סקי"ו ד וא"ח סמנ לג סקי"ו ע"ד: קב ה מיי ס הלכה ב סמנ עשין כה טוש"ע י"ד סמנ לג סקי"ו ע"ד:

שיטה מקובצת

א) עשר כפתורים |א| לפי המנורה: |א| מחיבת וכל עד תיבת הוב סגור נחמק: |א| וזה קורדייקני: |א| שמנביהין אותו ומראין להם לחם הפנים: |א| וכלי הפתוח בקרלי מקבלי טומאה: |א| פסולה אמר רב אשיאן: |א| כשיעור. פ"י למעלה אצל הגג אבל בירכות אינו כלום. ה"ח: |א| כפסור דכתיב: |א| האחרים |א| תיבת גדולה נמחק: |א| שמי את ס"א לפי שהיה חביב בעיניו זה המקשה היה רגיל לומר כן ר"א לפי שרבו עניי היה ולא היה מסתכל וכן ל"י אמרו ולא היה רואה היה רגיל לומר כן ולא הירא דמאי לשמי יתור מכל שאר תלמידים: |א| הוא מכלות הוב. ספוק הוא בבבוי המים: |א| די שמוכרין שם הבה ס"ד: |א| אמרת כילתו: |א| סוכר ואת |א| לטעה מנורה ועשה כגנו זה: |א| וריקס אף כל מטלטל מלא וריקס אבל בכלי תמכות לא כתיב שק לפיכך אין פשוטיו מקבלי טומאה ס"ד: |א| דהראו דמות ס"ד: |א| אור כדך אומניס: |א| פשיטא דהא: |א| תנור מקדש. פ"י למ"ד אין תנור מקדש לא היה ידועה שבת והיה נאפה מע"ש אבל למ"ד תנור מקדש היה ידועה שבת דאילו מע"ש היה מפסל בלנה כיון דתנור מקדש. תרו"ח: |א| ידע ס"א איזה טבעי ביאום לא כ"י א"י תחת לא נתקשה רק בהא דרבר מועט יכפר על עון העבל: |א| דאין זה אות עיין בהאי"ש אות ס"ת. ומפרש ר"ת אחרו שלצד שמאל דהוא אותו דאמרינן בסמוך לפני מה ראשו כפוף. תרו"ח:

א) עשר כפתורים |א| לפי המנורה: |א| מחיבת וכל עד תיבת הוב סגור נחמק: |א| וזה קורדייקני: |א| שמנביהין אותו ומראין להם לחם הפנים: |א| וכלי הפתוח בקרלי מקבלי טומאה: |א| פסולה אמר רב אשיאן: |א| כשיעור. פ"י למעלה אצל הגג אבל בירכות אינו כלום. ה"ח: |א| כפסור דכתיב: |א| האחרים |א| תיבת גדולה נמחק: |א| שמי את ס"א לפי שהיה חביב בעיניו זה המקשה היה רגיל לומר כן ר"א לפי שרבו עניי היה ולא היה מסתכל וכן ל"י אמרו ולא היה רואה היה רגיל לומר כן ולא הירא דמאי לשמי יתור מכל שאר תלמידים: |א| הוא מכלות הוב. ספוק הוא בבבוי המים: |א| די שמוכרין שם הבה ס"ד: |א| אמרת כילתו: |א| סוכר ואת |א| לטעה מנורה ועשה כגנו זה: |א| וריקס אף כל מטלטל מלא וריקס אבל בכלי תמכות לא כתיב שק לפיכך אין פשוטיו מקבלי טומאה ס"ד: |א| דהראו דמות ס"ד: |א| אור כדך אומניס: |א| פשיטא דהא: |א| תנור מקדש. פ"י למ"ד אין תנור מקדש לא היה ידועה שבת והיה נאפה מע"ש אבל למ"ד תנור מקדש היה ידועה שבת דאילו מע"ש היה מפסל בלנה כיון דתנור מקדש. תרו"ח: |א| ידע ס"א איזה טבעי ביאום לא כ"י א"י תחת לא נתקשה רק בהא דרבר מועט יכפר על עון העבל: |א| דאין זה אות עיין בהאי"ש אות ס"ת. ומפרש ר"ת אחרו שלצד שמאל דהוא אותו דאמרינן בסמוך לפני מה ראשו כפוף. תרו"ח:

א) עשר כפתורים |א| לפי המנורה: |א| מחיבת וכל עד תיבת הוב סגור נחמק: |א| וזה קורדייקני: |א| שמנביהין אותו ומראין להם לחם הפנים: |א| וכלי הפתוח בקרלי מקבלי טומאה: |א| פסולה אמר רב אשיאן: |א| כשיעור. פ"י למעלה אצל הגג אבל בירכות אינו כלום. ה"ח: |א| כפסור דכתיב: |א| האחרים |א| תיבת גדולה נמחק: |א| שמי את ס"א לפי שהיה חביב בעיניו זה המקשה היה רגיל לומר כן ר"א לפי שרבו עניי היה ולא היה מסתכל וכן ל"י אמרו ולא היה רואה היה רגיל לומר כן ולא הירא דמאי לשמי יתור מכל שאר תלמידים: |א| הוא מכלות הוב. ספוק הוא בבבוי המים: |א| די שמוכרין שם הבה ס"ד: |א| אמרת כילתו: |א| סוכר ואת |א| לטעה מנורה ועשה כגנו זה: |א| וריקס אף כל מטלטל מלא וריקס אבל בכלי תמכות לא כתיב שק לפיכך אין פשוטיו מקבלי טומאה ס"ד: |א| דהראו דמות ס"ד: |א| אור כדך אומניס: |א| פשיטא דהא: |א| תנור מקדש. פ"י למ"ד אין תנור מקדש לא היה ידועה שבת והיה נאפה מע"ש אבל למ"ד תנור מקדש היה ידועה שבת דאילו מע"ש היה מפסל בלנה כיון דתנור מקדש. תרו"ח: |א| ידע ס"א איזה טבעי ביאום לא כ"י א"י תחת לא נתקשה רק בהא דרבר מועט יכפר על עון העבל: |א| דאין זה אות עיין בהאי"ש אות ס"ת. ומפרש ר"ת אחרו שלצד שמאל דהוא אותו דאמרינן בסמוך לפני מה ראשו כפוף. תרו"ח:

א) עשר כפתורים |א| לפי המנורה: |א| מחיבת וכל עד תיבת הוב סגור נחמק: |א| וזה קורדייקני: |א| שמנביהין אותו ומראין להם לחם הפנים: |א| וכלי הפתוח בקרלי מקבלי טומאה: |א| פסולה אמר רב אשיאן: |א| כשיעור. פ"י למעלה אצל הגג אבל בירכות אינו כלום. ה"ח: |א| כפסור דכתיב: |א| האחרים |א| תיבת גדולה נמחק: |א| שמי את ס"א לפי שהיה חביב בעיניו זה המקשה היה רגיל לומר כן ר"א לפי שרבו עניי היה ולא היה מסתכל וכן ל"י אמרו ולא היה רואה היה רגיל לומר כן ולא הירא דמאי לשמי יתור מכל שאר תלמידים: |א| הוא מכלות הוב. ספוק הוא בבבוי המים: |א| די שמוכרין שם הבה ס"ד: |א| אמרת כילתו: |א| סוכר ואת |א| לטעה מנורה ועשה כגנו זה: |א| וריקס אף כל מטלטל מלא וריקס אבל בכלי תמכות לא כתיב שק לפיכך אין פשוטיו מקבלי טומאה ס"ד: |א| דהראו דמות ס"ד: |א| אור כדך אומניס: |א| פשיטא דהא: |א| תנור מקדש. פ"י למ"ד אין תנור מקדש לא היה ידועה שבת והיה נאפה מע"ש אבל למ"ד תנור מקדש היה ידועה שבת דאילו מע"ש היה מפסל בלנה כיון דתנור מקדש. תרו"ח: |א| ידע ס"א איזה טבעי ביאום לא כ"י א"י תחת לא נתקשה רק בהא דרבר מועט יכפר על עון העבל: |א| דאין זה אות עיין בהאי"ש אות ס"ת. ומפרש ר"ת אחרו שלצד שמאל דהוא אותו דאמרינן בסמוך לפני מה ראשו כפוף. תרו"ח:

א) עשר כפתורים |א| לפי המנורה: |א| מחיבת וכל עד תיבת הוב סגור נחמק: |א| וזה קורדייקני: |א| שמנביהין אותו ומראין להם לחם הפנים: |א| וכלי הפתוח בקרלי מקבלי טומאה: |א| פסולה אמר רב אשיאן: |א| כשיעור. פ"י למעלה אצל הגג אבל בירכות אינו כלום. ה"ח: |א| כפסור דכתיב: |א| האחרים |א| תיבת גדולה נמחק: |א| שמי את ס"א לפי שהיה חביב בעיניו זה המקשה היה רגיל לומר כן ר"א לפי שרבו עניי היה ולא היה מסתכל וכן ל"י אמרו ולא היה רואה היה רגיל לומר כן ולא הירא דמאי לשמי יתור מכל שאר תלמידים: |א| הוא מכלות הוב. ספוק הוא בבבוי המים: |א| די שמוכרין שם הבה ס"ד: |א| אמרת כילתו: |א| סוכר ואת |א| לטעה מנורה ועשה כגנו זה: |א| וריקס אף כל מטלטל מלא וריקס אבל בכלי תמכות לא כתיב שק לפיכך אין פשוטיו מקבלי טומאה ס"ד: |א| דהראו דמות ס"ד: |א| אור כדך אומניס: |א| פשיטא דהא: |א| תנור מקדש. פ"י למ"ד אין תנור מקדש לא היה ידועה שבת והיה נאפה מע"ש אבל למ"ד תנור מקדש היה ידועה שבת דאילו מע"ש היה מפסל בלנה כיון דתנור מקדש. תרו"ח: |א| ידע ס"א איזה טבעי ביאום לא כ"י א"י תחת לא נתקשה רק בהא דרבר מועט יכפר על עון העבל: |א| דאין זה אות עיין בהאי"ש אות ס"ת. ומפרש ר"ת אחרו שלצד שמאל דהוא אותו דאמרינן בסמוך לפני מה ראשו כפוף. תרו"ח: